

Valószínűleg minden rendezőnek van egy olyan környezete, amiben úgymond biztonságban érzi magát, olyan szerzők, témák, hangulatok, amelyeket már „kitalált”, amelyekhez jobban ért, vagy legalábbis ezt gondolja magáról. Tamási Áron egyáltalán nem ilyen számomra, rendezőként még nem foglalkoztam vele. Azonban szeretem a váratlan helyzeteket, ilyenkor az embernek össze kell kapnia magát, kevésbé kiszámítható, hogy milyen lesz az előadás. Adódott egy ilyen alkalom, hogy Tamásit rendezhettek a Tamási Áron Színház alapításának 75 éves évfordulójára, és nem hagyhattam ki a lehetőséget. Hogy miért a *Hullámzó vőlegény*? Talán azért, mert egy művészről szól, az ő vergődéséről, megélhetési gondjairól, azokról az anyagi, intellektuális és érzelmi síkon létező értékekről, melyek engem is folyamatosan foglalkoztatnak.

(Albu István rendező a 2022-ben készülő előadásról)

A műsorfüzetet szerkesztette:
Nagy B. Sándor

Bemutató: 2022. szeptember 19.

ta TAMÁSI ÁRON SZÍNHÁZ 2022/2023

A színház fenntartója
Sepsiszentgyörgy
Megyei Jogú Város Tanácsa

nka
Nemzeti Kulturális Alap

BODROGI ANTAL, MŰVÉSZ, MOST KÉPKERETEZŐ:

KÓNYA-ÜTŐ BENCE

CZIRMOS, ÖREG SEGÉD BODROGINÁL:

PÁLFFY TIBOR

BOGYÓ, FIATAL LEÁNY:

VASS ZSUZSANNA

KÓSA JÁNOS, VAGYONOS EMBER:

ERDEI GÁBOR

PETKE, FIATAL GAZDA:

DERZSI DEZSŐ

PIROSKA, FIATAL ASSZONY, PETKE FELESÉGE:

BENEDEK ÁGNES

TERÉZ, ÖREG LEÁNY:

PÁL FERENCZI GYÖNGYI

BAGI, JÓMÓDÚ GAZDA:

SZAKÁCS LÁSZLÓ

ZELMA, BAGI FELESÉGE:

D. ALBU ANNAMÁRIA

GUMICS, TEHERFUVAROZÓ SOFŐR:

MÁRTON LÓRÁNT-LÁSZLÓ

CZIMER, SZABÓLEGÉNY:

FEKETE ZSOLT

KÖTELES, JEGYZŐSÉGI ÍRNOK:

SZALMA HAJNALKA

MIHÁLY, SZEKERES EMBER:

BECZÁSY ÁRON

ASZTALOS, FALUSI FAZEKAS:

VARSÁNYI SZABOLCS

KOVÁCS, FALUSI FAZEKAS:

NAGY-KOPECZKY KRISTÓF

SZABÓ, FALUSI FAZEKAS:

KORODI JANKA

CIGÁNY, KLARINÉTOS:

BOCSÁRDI MAGOR / GÁSPÁR CSABA

FESTŐ:

PIGNITZKY GELLÉRT

RENDEZŐ:

ALBU ISTVÁN

DÍSZLET- ÉS JELMEZTERVEZŐ: SZÓKE ZSUZI

ZENESZERZŐ: BOCSÁRDI MAGOR

VIDEO DESIGN: RANCZ ANDRÁS

RENDEZŐASSZISZTENS: DEMETER MÁRK-CRISTOPHER

ÜGYELŐ: VERES BARTHA EDIT

SÚGÓ: DOBRA MÁRIA MAGDOLNA

TAMÁSI ÁRON

HULLÁMZÓ VŐLEGÉNY

RENDEZŐ: ALBU ISTVÁN

„Amit négy színpadi munkám előadásai-
ból okultam és tanultam, az mind javára
vált, remélem, a *Hullámszó vőlegény*nek,
különösen a művészi formát tekintve.
Ami pedig ennek az új színpadi mun-
kának eszmei tartalmát illeti, arról
szerettem volna újabb vallomást tenni,
hogy minden érték, amit magunkban
hordozunk, kötelez! A tiszta lelkiismeret
szavának akartam szabadságot adni,
és meg akartam mondani azt, hogy szel-
lemi erkölcs nélkül nincs békesseges
boldogulás, sőt semmiféle maradandó
boldogulás nincs.”

(Tamási Áron: A tiszta lelkiismeret szava –
részlet a bemutató elé írt ajánlóból,
Pesti Műsor, 1947. január)

„A tiszta emberség utáni vágy Tamási
Áron gondolati csillagrendszerének leg-
főbb nehézkedési törvénye, s ez tartja
össze ezt a színpadi játékot is, amelynek
belső szerkezete éppoly törékeny, mint
egy egyszerű, illatos, mezőn szedett
népdalé. Ezt a népdalt Tamási Áron a
maga sajátos észjárásának kacskaringó-
ival és finoman erezett leveleivel ékíti fel,
mintegy megkoszorúzza művét az ötlet
gyermekláncfüveiből font kedves, tarka
koszorújával, mint a gyermekek egymás
fejét réti játék közben. Mert Tamásinak
ez a színpadi műve csakugyan játék,
s mint minden igazi játéknak, ennek is
távol valahol, a lélek mélyében, komoly,
szinte komor értelme van.”

(Mátrai-Betegh Béla, Igazság, 1947. január 31.)

A közeljövőben el kell következnie a mű-
fajok különválasztásának. Vagyis nyíltan
és őszintén ki kell állnia mindenkinek,
és bevallani, hogy melyik kategóriába
tartozik, amit csinál – művészetek, vagy
a politika, a napi problémák világába. Itt
persze nemcsak emberekre gondolok, de
intézményekre, újságírókra, színházakra
is. Nem lehet a két dolgot összekeverni,
nem lehet közös nevezőre hozni, és nem
lehet az egyik segítségével publikumot
csalogatni a másikhoz. Nyílt állásfoga-
lásként el kell hangzania: a mi munkánk
a pártoké, tőlünk ezt várják, mert mi
csak ezt tudjuk, és csak ezt vagyunk
hajlandóak nyújtani. A művészet és az
alkotás úgyis önmagáért beszél, de az
egyik álruháját ne öltse magára a másik.”

(Halász Péter:
Ábel nem veszett el az emberrengetésben –
interjú Tamási Áronnal, 1946.)

„(Tamási) céljaiban jó az, amit elmond,
és eszközei szerint stílusában, modorá-
ban szép az, ahogy elmondja. A morális
célt a móka módszerei teszik élvezhető-
vé, s a darab tulajdonképpen tréfákban
elmondott intő beszéd az anyagiasság
rabjaihoz. A darab figurái három színen
helyezkednek el, mint a misztériumjáté-
kokban. Csakhogy itt a pokol is földi, a
mennysorság is.”

(Szabó Zoltán, Új Magyarország, 1947. február 8.)

Tompa Miklós sepsiszentgyörgyi Tamá-
si-sorozatában 1979. május 8-án vitte
színpadra a *Hullámszó vőlegény*t, amely-
nek Bodrogiját, Győri Andrással váltva,
a tévéváltozatból ismert Ferenczy
István alakította. Czirmost ugyancsak
a tévéváltozat szereplője, Király József
játszotta. Bogyó a marosvásárhelyi
Szentgyörgyi István Színművészeti
Intézet első éves hallgatója, Incze Ildikó
volt, Kósa pedig a sepsiszentgyörgyi
színház jelenleg is aktív színművésze,
Nemes Levente. Az előadást Magyaror-
szágon is több alkalommal játszották:
1979. október 6-án Veszprémben, 7-én
Tapolcán, 10-én a Budapesti Művészeti
Hetek keretében a Fővárosi Operettszín-
házban, 11-én Várpalotán, 13-án Ajkán.
Bodrogit Győry András, Bogyót Szabó
Mária alakította ezeken a kiszállásokon.

